

Cezaevinde hala kendisini gizleyen örgüt yöneticilerini ancak bu yöntemle ortaya çıkarabilirsiniz

15 Şubat Cuma 2019 22:20

İtirafçılık müessesesi saf dışı kalarak, örgüt ile mücadele sadece üyeler seviyesinde sınırlı bir döngüden öte gidememektedir

Salih Bey Çanakkale savaşında doktordur. Gecisini gündüzüne katarak yaralıların derdine derman olmaya çalışmaktadır. Bir gün önüne sedye ile genç bir yaralı getirilir. Genç askerin karnı parçalanmış, bağırsakları dışarıda, bir bacağı da kopmak üzere, her tarafı kan toz toprak içerisinde, tanınamayacak bir halde. Salih Bey gelir yaralıya bir bakar, durumu çok ağırdır; ağrılarını dindirmekten başka yapacak çok şey de yoktur. Askerlere emir verir; "Kaldırın bu yaralıyı, bir kenara bırakın!" der. Tam o sırada yaralı genç son bir gayretle ve inleyerek; "Baba, baba benim!" der. Salih Bey birden dönerek iyice bakar ki kendi oğlu. Yüreği burkular, boğazı düğümlenir ve gözyaşlarına hâkim olamaz. Evladına sarılıp O'nu derin derin koklar. "Evladım, aslan oğlum!" der. Ancak yüzlerce yaralı asker sırada, hatta ameliyat masasında bir yiğit Salih Bey'i beklemektedir. Salih Bey bir etrafına bakar bir de evladına. Sonra o meşhur emrini verir; "Bu benim oğlum, O'nu gölge bir yere kaldırın!" Salih Bey tekrar tedavi bekleyen diğer askerlerle ilgilenmeye başlar. Saatler sonra bir boşluk bulduğunda aslan evladına bakmaya gider. Bir de bakar ki oğlu onbinlerce şehidin arasına karışmıştır.

Askeri Doktor Salih (Dörtbudak) Bey'in bu hikâyesini çok iyi bildiğinizden eminim. Hafızalarımızı tazelemek istedim. **Salih Bey Çanakkale'de oğlunu diğer vatan evlatlarından ayırmamıştır. Salih Bey'in vicdanını çevreleyen hakkaniyetin**

hukuktaki yansıması adalettir. Zira *"hakkaniyet"*, *"adalet"* kuramının en temel ilkelerinden biridir. Yani adalet, her gün bir yenisi eklenen o şık adalet saraylarından ve yüksek güvenlikli cezaevlerinden ibaret değildir. **Adalet, o sarayların önünde bulunan gözleri kapalı Adalet Hanım'ın elinde tuttuğu dengedeki terazidir. Yani Doktor Salih Bey'in vicdanıdır.** Konu vicdan, hakkaniyet ve sonuçta adalet olunca nedense bu hikâyeye geldi aklıma.

Geçen haftaki yazımda, Fetö olayında etkin pişmanlık (itirafçılık) müessesesinin yeterli olmadığını belirtip bunun bir nedeninin sosyolojik, diğer bir nedeninin ise adalet sistemimizle ilgili olduğunu, bir sonraki yazımda bunu irdelleyeceğimi belirtmiştim. Bununla ilgili olarak da *"atılı suç vasfının nitelendirilmesi"*ndeki hukuksal eksiklik ile *"adil yargılanma ilkesi"*ne tam anlamıyla riayet edilmemesi şeklinde iki gerekçe sıralamıştım. Özellikle hukuk alanında güncel makale tarzındaki yazıların çok hoş olmadığını farkındayım. Bu yüzden affınıza sığınarak elimden geldiğince basit terimlerle bunu açmaya çalışacağım.

BÖYLE BİR "MİLAT" HUKUK DEVLETİNDE YOK HÜKMÜNDEDİR

En başta *"17/25 Aralık Milattır"* şeklindeki satır altı bir zamanaşımı vurgusunu büyük bir handikap olarak değerlendiriyorum. Bu konuda sayısız yorumlar yapıldı. **Bana göre böyle bir "milat", bir hukuk devletinde yok hükmündedir.** Bu niteliği itibarıyla politik bir söylemden öteye geçmez. Eğer böyle bir söylemi pratiğe taşımak istiyorsanız bunu yasallaştırmanız gerekir. Hâlbuki zamanaşımını düzenleyen 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 66. maddesi bu konuda açıktır. Örgüt üyeliği için normal örgütlü suçlarda geriye doğru 8 yıl, Silahlı Terör Örgütü suçunda 15 yıldır. Bir yasa değişikliği olmadan kim olursa olsun bu süreleri uygulamak zorundasınız.

İşte bu nedenle *"17/25 Aralık 2013 şeklindeki bir milat, hukuken yok hükmündedir"* diyorum. Çok istiyorsanız bunu yasallaştırırsınız olur biter. Yasal bir zemine oturtmadan böyle bir söylem sadece kişiye özel ve birilerini aklama çabası algısından öteye gidemez. Üstelik suistimallere de açık olur. Nitekim bunun örneklerine sıkça rastlamamız mümkündür. Mesela en son 2011 yılına kadar örgütle iltisakı olmuş, örgütten ayrıldığı için örgüt tarafından tehdit edilmiş bir kişi etkin pişmanlıktan faydalanmasına rağmen 3 yıl 9 ay ceza aldı. İsmi bende saklı zira dava istinaf aşamasında... Böyle bir durumda itirafçılık müessesesi etkin hale gelebilir mi? **Bir söylemle bir saik eşleşmezse bunun adı "guguk" olur.**

Zamanaşımı ile ilgili bir ironiyi de ayrıca paylaşmak isterim. Amin Maalouf; *"zamanaşımı, hukukçuların icat ettiği bir kavramdır; halkların belleğinde zamanaşımı diye bir şey yoktur"* der. Buradaki zamanaşımı ise, geçtim hukukçuları, yürütmenin icat ettiği bir kavram olunca halkın belleğinde bunun kalıcılığı daha da derin olacaktır.

Bir diğer husus ise, Fetullahçı hareketin ne zaman *"dini bir kült"*, ne zaman *"adi örgüt"* ve ne zaman *"silahlı terör örgütü"* (yani FETÖ) olduğudur. Bu süreç irdelenmeden, sınırı çizilmeden ve yasal olarak tanımlanmadan süregelen yargılamalar hiç bir zaman adil olamayacak ve her daim tartışmalı olacaktır. Hâlihazırda bunun hukuki çerçevesi çizilmediğinden etkin pişmanlık müessesesi de bu açıdan etkisizleşmiş durumdadır.

İster katılın ister katılmayın ama yine de örgütün bu sürecini en iyi tanımlayanlardan biri Cumhurbaşkanı Erdoğan olmuştur. Hani *"altı ibadet, ortası ticaret üstü ihanet"* şeklindeki o meşhur söylemi. **Ancak ben bir hukukçu olarak bunu sadece anlamlı bulurum; o kadar...** Zira Sn. Erdoğan yürütmenin başı olarak bu konuda sadece fikrini söylemiştir, hepsi bu... Bunun hukuk sahasında anlam bulması ancak ve ancak yasama veya yargının takdiri ve yetkisindedir. Aksi halde, yasal bir düzenleme olmadan bunu alıp doğrudan bir yerlere oturtmaya çalışırsanız, bu açık bir yetki gaspı olur. Zira kuvvetler ayrılığı ilkesi bunu gerektirir.

Bu konuda bir düzenleme yapılmadı ama hadi gelin bari bu tespiti bir zemine oturtmaya çalışalım. Bir hukukçu olarak basit bir şekilde Cumhurbaşkanı'nın bu söylemini hukuksal zemine oturtduğumda;

"İbadet" tespiti FETÖ'nün *"dini bir kült"* aşaması olup bir nevi sivil toplum örgütü algısı ile hareket ettiğine inanan kesimler için geçerli olması gerekir. Yani hiçbir şeyden haberi olmayan Allah'ın adamı(!) dediğimiz tiplerdir bunlar. Bunların sayılarının oldukça az olduğunu değerlendiriyorum.

"Ticaret" tespiti FETÖ'den sırf menfaat sağlamak amacıyla olanlar yönünden geçerli olması gerekir. Dolayısıyla bu kişilerin TCK Mad. 220 kapsamında, yani "çıkar amaçlı suç örgütü" kapsamında yargılanmaları söz konusudur. Menfaatin çeşitli boyutları vardır. Akademisyen için unvan, esnaf için daha çok satış, memur için terfi, öğrenci için bedava yurt, politikacı için oy vs...

"İhanet" tespitinin ise tamamen paralel devlet olarak yapılan ve iktidara gelmek için her türlü yolu meşru görececek ölçüde insanlığını kaybetmiş, aklını kiraya vermiş kişiler için kullanılması gerektiğini değerlendiriyorum. Bunlar arasında üye olanlar ile yönetici olanlar arasında tek fark, hükmedilecek cezanın miktarıdır. Kim midir bunlar? Kumpas davalarının hakim ve savcılar, sahte rapor düzenleyen TÜBİTAK görevlileri, emniyette sahte delil üreten polisler, silahlı kuvvetlerde darbe girişimini planlayan ve icra edenler, soru çalanlar, işkenceyle askeri okullardan öğrenci atanlar, tetikçi gazeteciler, dünya imami, coğrafi bölge imami, ülke imami, bölge imami, il imami, ilçe imami, semt imami, mahalle imami, ser rehberler, belletmenler bunlardan bir kısmıdır. Zira bunların FETÖ'nün *"devletin bütün anayasal kurumlarını, güvenlik birimlerini, mülki ve adli yapısını gerektiğinde cebir ve şiddet kullanarak ele geçirmek ve aynı zamanda uluslararası düzeyde büyük ve etkili bir güç haline getirmek"* şeklindeki amacından bihaber olmaları mümkün değildir.

BUNU HİÇBİR ADALET TERAZİSİ TARTMAZ VE DE TARTAMAZ

Yukarıdaki üçlü ayrıma göre değerlendirmenin en büyük dayanağı, TCK 'nın 30'uncu maddesidir. İlgili madde aynen şu şekildedir; "*Suçun kanuni tanımındaki unsurları bilmeyen bir kimse kasten hareket etmiş olamaz.*" Bir noktada bu suç için ilgisinin, FETÖ'nün gizli örgütlenmesini ve devleti gerekirse cebir ve şiddet kullanarak ele geçirme amacını açıkça bilmesi, "*bilerek ve isteyerek*" yani "*kast*" ile hareket etmesi gerekmektedir. Tekrar belirtmek isterim ki tüm bu değerlendirmelerim örgüt üyeleri ile sınırlıdır. Örgüt yöneticileri ve ana aktörler bu değerlendirmenin dışındadır.

Ancak halihazırdaki yargılamalarda tüm örgüt üyeleri yönünden TCK md. 314 çerçevesinde, yani "Silahlı Terör Örgütü" suçundan ceza talep edilmektedir. Bu kez hukukçulardan özür dileyerek bunun ne anlama geldiğini açmak istiyorum. Ancak konu dağılmasın diye bu değerlendirmem sadece örgüt üyeliği ile sınırlı kalacaktır.

Kısacası, ülkemiz mevzuatında üç çeşit örgütlü suç mevcuttur. Genel(adi) suç örgütü, silahsız terör örgütü (konumuz dışı) ve silahlı terör örgütü.

TCK md. 220, "**Suç İşlemek Amacı ile Kurulan Örgüt**"ü tanımlar. Bu bir noktada çıkar amaçlı suç örgütü olduğu için, buna adi örgüt de diyebiliriz. Bu maddeye göre örgüt üyelerine verilebilecek asgari ceza 2 yıldır. Fakat bu bir terör suçı olmadığından terörle mücadele kanunu kapsamında bu cezaya ½ oranında artırım yapılamaz. Asgari ceza 2 yıl olunca da verilen hüküm açıklanmaz ve kişiye 5 yıllık bir denetim uygulanır.

TCK md. 314, "**Silahlı Örgüt**" olarak geçer. Ancak Anayasal düzene karşı işlenen suçlar söz konusu olunca, Terörle Mücadele Yasası'nın atfı neticesinde, ismi "**Silahlı Terör Örgütü**"ne dönüşür. Bu maddeye göre örgüt üyelerine verilebilecek asgari ceza 5 yıldır. Fakat bu bir terör suçu olduğundan verilen ceza, akabinde terörle mücadele kanunu çerçevesinde ½ oranında artırılarak 7,5 yıla çıkar.

Gelelim sadede... Bu kadar detaya inmemin asıl nedeni, etkin pişmanlık müessesesinin bu örgüt açısından niçin etkin olmadığını vurgulamak içindir. Bunun sosyolojik sebeplerine daha önce değinmiştik. Psikolojik nedeni ise uygulanan sevk maddeleridir. Herkese "*silahlı terör örgütü*" muamelesi yapılınca ve asgari ceza da 7,5 yıl olunca, doğal olarak itirafçılık müessesesi etkin olamamaktadır. **Kısacası, Bank Asya'ya para yatıran, sohbetlere katılan, kurban adı altında himmet veren, çocuklarını onların okulunda okutan, gazetelerine abone olan bir esnaf ile meclisi bombalayan bir pilot, örgüt üyeliği açısından aynı kategoride değerlendirilmektedir.** Bunu hiçbir adalet terazisi tartmaz ve de tartamaz.

GÜN GELİR YÜZLEŞMEK ZORUNDA KALIRSANIZ MAHCUP OLABİLİRSİNİZ

Bu durumda itirafçılık müessesesi saf dışı kalarak, örgüt ile mücadele sadece üyeler seviyesinde sınırlı bir döngüden öte gidememektedir. Merkezdekiler, yani örgüt yöneticileri ile ana aktörler ise, dışarıda bunun keyfini sürmeye devam etmektedirler. Bu yüzden, "*ibadet/ticaret/iharet*" üçlemesini yasal zeminde ayırıştırıp herkese silahlı terör örgütü üyesi muamelesi yapmaktan vazgeçilmesi halinde, etkin pişmanlık müessesesi etkin hale gelecek ve kendini gizleyen örgüt yöneticilerinin teşhis ve ifşasına da yardım edecektir.

Şunu da belirtmeden geçmeyeceğim. Örgüt mensuplarına ister "*adi örgüt*", ister "*silahlı örgüt*" kriterini uygulayın, bunlar örgüt adına işledikleri suçlardan ayrıca sorumludurlar. Mesela kumpas davalarının hâkim ve savcılarına adi örgüt kriterini uygulasanız bile "*hürriyeti tahdit*" suçundan alacakları ceza bile "*silahlı terör örgütü*" suçundan daha fazladır. Ancak bu konuda yapılmış suç duyurularına rağmen, hâlihazırda düzenlenmemiş iddianameler sonucunda bir kısım kumpas mağdurlarının davalara katılım talebi dahi reddedilmektedir. **Talebi reddedilenlerden biri de Odatv yazarlarından Balyoz Kumpası Mağduru Mustafa Önsel'dir.**

Evet, ceza hukuku açısından her suçlu cezasını mutlaka çekmelidir. Bunun değişik amaçları vardır. Kimi suçlunun ıslahı, kimi suçun kefareti ödettirme, kimi de toplumu tehlikelerden korumak der vesselam. Hepsinin de gerekçesi kendi içinde geçerli olsa da ahlaki bir değer olan "*fazilet*"i de unutmamak gerekir. Bu yüzden geleceği hakkaniyet, fazilet, ahlak üzerine inşa edersek bu tür suçları ve suç faillerini en az düzeye indirmiş oluruz. Cezaevi inşa etmekle övünmek, korkuya set çekmekten öteye gitmez.

Sözümün meclisten dışarı olmasını çok isterdim, ama olmuyor.

Ey analık babalık fıtrati gereği sadece kendi evladını ameliyat edenler! Kendi evladınız için yapmış olduğunuz operasyon, bir fitrata yenilginin eseri olabilir. Sizden Salih Bey olmanızı beklemiyorum. **Başkalarının evladına madem bu operasyonu layık görmediniz, bari** "O'nu gölge bir yere kaldırın", şeklindeki Salih Bey'in küçücük şefkatini onlardan esirgemeseydiniz.

Koyun gütmekten başka sevk ve idare bilmeyen bazı erler darbe suçundan müebbede mahkûm edilmiş, Adil Öksüz ve Zekeriya Öz gibi iblisin rütbeli askerleri elini kolunu sallayarak dışarı kaçımlarsa, bu şefkati birilerinden esirgemişsiniz demektir.

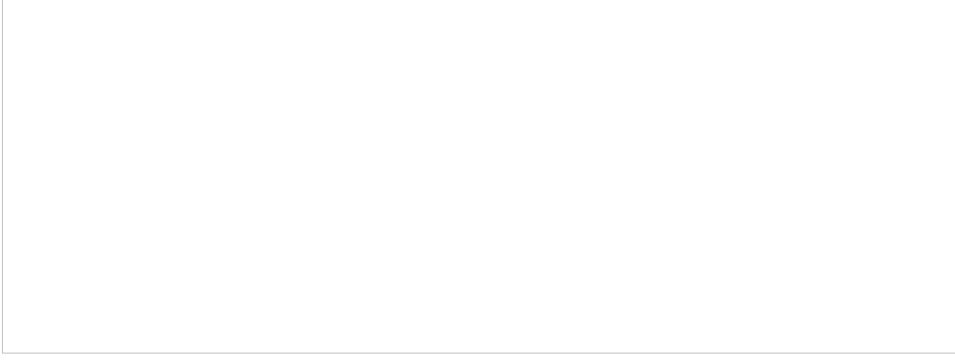
Efendiler, halkın belleği kalıcıdır. Format atsanız bile silemezsiniz. Gün gelir yüzleşmek zorunda kalırsanız mahcup olabilirsiniz.

Son sözü Fransız hukukçu ve politikacı Robespierre'e bırakalım; "**Toplumsal insan için tüm cezaların en zoru utançtır.**"

"Kamuoyunun ezici lanetinin tanıklığıdır."

Ramazan Bulut

Odatv.com

fetö

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

